

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců JUDr. Václava Štencla, MA, a Mgr. Jana Jiráska, Ph.D., ve věci

žalobce: **R. O.**
bytem X
zastoupen JUDr. Radkem Bechyně, advokátem
sídlem Kolín, Legerova 148

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem Zlín, třída Tomáše Bati 21

o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 16.9.2024, č.j. KUZL-80443/2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16.9.2024, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Zlína ze dne 10.7.2024, č.j. MMZL 145663/2024, jímž byly zamítnuty námitky žalobce proti provedeným záznamům v bodovém hodnocení řidiče podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu).

II. Stanoviska účastníků řízení

2. Žalobce tvrdí, že žalovaný „zcela ignoroval“ předložené důkazy a návrhy. Ze žalobcem předložených rozhodnutí jiných správních orgánů podle něj vyplývá, že bylo povinností žalovaného zkoumat způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam bodů. V souladu se zásadou legitimního očekávání bylo povinností žalovaného postupovat a rozhodovat shodně s jinými správními orgány. Tím, že žalovaný ignoroval rozhodovací praxi ve shodných věcech, zasáhl svým postupem do právní jistoty žalobce a porušil zásadu rovnosti účastníků před zákonem. Žalobce dále shrnuje, kdy zejména není podklad způsobilý k záznamu bodů, a konkrétně zpochybňuje způsobilost pokutových bloků z 18.2.2024, 6.10.2023, 17.10.2021 a 28.8.2022. První z bloků neobsahuje jednoznačnou identifikaci místa spáchání přestupku, neboť čp. 996 se na uvedené ulici nenachází, a není zde dostatečně uvedena právní kvalifikace. Druhý a čtvrtý blok podle žalobce neobsahují téměř žádný ze zaznamenaných údajů dostatečně a čitelně. V případě třetího bloku žalobce zpochybňuje uvedení právní kvalifikace. Podle jeho názoru tak nelze údaje na rozhodnutích porovnat s údaji na oznámení o uložení blokové pokuty. Navrhuje proto, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
3. Žalovaný ve svém vyjádření uvádí, že všechny bloky byly způsobilými podklady pro záznam bodů. Každé řízení je individuální a je nutno vycházet z konkrétních podkladů. Žalovaný proto navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

III. Posouzení věci krajským soudem

4. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; dále „s. ř. s.“), a řízení předcházející jeho vydání. Soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Při rozhodování vycházel z obsahu správního spisu, nad jehož rámec nebylo potřeba provádět dokazování.
5. Předně je nutno poznamenat, že v žalobcově všeobecném pojednání o tom, kdy není pokutový (příkazový) blok způsobilým podkladem pro záznam bodů pro nedostatek náležitostí, zdejší soud nespatřuje žádný žalobní bod, z něhož by bylo patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce nyní napadené rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné [§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

6. Ve vztahu k pokutovému bloku ze dne 18.2.2024 žalobce namítá, že z něj není zjevné místo, kde došlo ke spáchání přestupku, neboť čp. 996 se na uvedenou ulici nenachází. Z pokutového bloku však plyne, že místem spáchání přestupku byla ul. Zlínská u čp. 99 Otrokovice směr tř. Osvobození. Soud sice musí dát zapravdu žalobci v tom, že „čp. 99Otrokovice“ vypadá spíše jako „čp. 996trokovice“, taková formulace však nedává smysl a je tedy zjevné, že se jedná o čp. 99 Otrokovice.
7. Podle žalobce zde také není dostatečně popsána právní kvalifikace. V bloku je však jednoznačně uvedeno, že žalobce porušil „paragraf 4c + paragraf 70/2a zákona č. 361/2000 Sb.“, neboť „nezastavil na červený signál stůj na světelné křižovatce“. Tím spáchal přestupek „podle § 125c/1 f 5) zákona č. 361/2000 Sb.“ Z uvedeného je i přes použité zkratky jednoznačně patrné, že žalobce porušil § 4 písm. c) a § 70 odst. 2 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., neboť nezastavil vozidlo na červený signál stůj na světelné křižovatce, a tím spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona č. 361/2000 Sb. Popis skutku i jeho právní kvalifikace je tak dostatečná a jednoznačná.
8. Ve vztahu k pokutovému bloku ze dne 17.10.2022 (pozn. soudu: žalobce v žalobě nesprávně uvádí rok 2021, nicméně 17.10.2021 žalobci žádný pokutový blok vystaven nebyl) zpochybňuje žalobce uvedení právní kvalifikace ve zkratce. Podle jeho názoru tak nelze údaje na rozhodnutích porovnat s údaji na oznámení o uložení blokové pokuty. V pokutovém bloku ale není uvedeno, že žalobci byla uložena pokuta za přestupek podle „§ 125c 2 f 4“, jak namítá žalobce v žalobě, nýbrž za přestupek podle „§ 125c 1 f 4“ zákona č. 361/2000 Sb. Tato zkratka pak zcela nepochybně znamená, že žalobce svým jednáním spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 10 km.h⁻¹ a více. Byť jsou některé údaje v bloku psány zkratkovitě, je z nich zcela zřejmé, o jaká ustanovení, jakého zákona se jedná. I tento pokutový blok je tak dostatečným podkladem pro záznam bodů a nelze se žalobcem souhlasit, že by nekořespondoval s údaji v rozhodnutí.
9. Pokud jde o pokutové bloky ze dne 28.8.2022 a ze dne 6.10.2023, tak žalobce zpochybňuje určitost, dostatečnost či čitelnost takřka všech zaznamenaných údajů. Činí tak ale typizovanou, neindividualizovanou argumentací, která nemůže založit odůvodněnou pochybnost o věrohodnosti údajů zaznamenaných v oznámení o uložení pokuty. Oba pokutové bloky přitom obsahují čitelné a zcela jednoznačné údaje o pachateli přestupku, popisu skutku (včetně místa i doby spáchání), právní kvalifikaci, formě zavinění, uložené pokutě i správním orgánu, který je vydal. Soud pro účely vypořádání této žalobní námitky nepovažuje za potřebné doslovně citovat všechny údaje uvedené v pokutových blocích, jestliže univerzální text prezentovaný žalobcem jako žalobní námitky na žádné konkrétní údaje uvedené v pokutovém bloku ve skutečnosti nemíří. Podrobnost odůvodnění rozsudku zde byla předznamenána kvalitou žalobní argumentace. Pokud jde o odkaz na § 18 zákona o silničním provozu, tak v obou blocích je uvedeno, že byl porušen odst. 4 tohoto ustanovení. Žádné další členění přitom citované ustanovení nemá a nemá tedy žádná písmena nebo body, které měly být v bloku uvedeny. I tento blok je tedy vyplněn zcela dostatečně.
10. S ohledem na výše provedené hodnocení má soud za to, že žalovaný nemohl postupovat v rozporu se žalobcem zmiňovanou správní praxí. Ta spočívá v tom, že mají-li pokutové bloky podstatné nedostatky, nepovažují je správní orgány za způsobilý podklad pro záznam bodů. Na nic jiného, co by mělo být onou správní praxí, žalobce nepoukazuje. Pokutové bloky v nyní projednávané věci však takovými nedostatky netrpěly, proto

žalovaný nepostupoval v rozporu s uvedenou správní praxí. A vzhledem k tomu, že právní názor zastávaný správní praxí je ve skutečnosti právním názorem konstantně zastávaným také správními soudy, nebylo potřeba provádět dokazování žalobcem předloženými správními rozhodnutími k prokázání skutečnosti, že správní praxe tento právní názor dodržuje.

11. Ze stejného důvodu nelze přisvědčit ani námitce, že žalovaný ignoroval předložené důkazy a návrhy. Žalovaný správně vyhodnotil žalobcem citovaná rozhodnutí správních orgánů jako irelevantní, neboť pokutové bloky z 18.2.2024, 6.10.2023, 17.10.2021 a 28.8.2022 neobsahovaly nedostatky zmiňované v těchto rozhodnutích. K tomuto závěru přitom dospěl na základě řádného posouzení obsahu daných pokutových bloků. Žalovaný se odvolacími důvody zabýval a skutečnost, že jim nepřisvědčil, neznamená, že by je „nerespektoval“.

IV. Závěr a náklady řízení

12. Krajský soud na základě shora provedeného posouzení neshledal žalobu důvodnou, a proto ji zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s.
13. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Podle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno, 23. dubna 2025

Petr Šebek v. r.
předseda senátu